

ELS LLIBRES I LES COSES

IGNASI ARAGAY

Conclusions provisionals sobre el Carles

Si algú encara dubta del valor de llegir el Carles Capdevila és que no l'ha llegit prou. La frase és la paràfrasi d'una de seva: "Si algú dubta del valor d'estudiar, és que no ha estudiat prou". Aquest era el seu estil, un permanent joc de paraules rere el qual hi havia intel·ligència i sentit comú, en dosis semblants, i compromís i empatia, a parts iguals. A més d'humor, sempre bon humor.

Ara fa un any que ens va deixar. Ha sigut un any trepidant, apassionant, dramàtic. De somriures i llàgrimes. De victòries i derrotes. L'hem viscut perillosament, a totes, com a ell li agradava agafar-se la vida. Em sap greu que se l'hagi perdut. Quina ràbia fa que ja no hi sigui. Què hauria fet? Què hauria escrit? He volgut rellegir el seu últim llibre, el dels articles, *La vida que aprenc* (Arcàdia), a la recerca del Carles perspicax, valent, divertit, reflexiu, crític i autocrític.

I he arribat a algunes conclusions provisionals sobre el carlisme. La seva bèstia negra moral era el cinisme, parent de la mentida, tot sabent que la veritat sempre és relativa. Sí: no suportava els cínics i en canvi feia sovint un elogi gens ingenu de la ingenuïtat. I la seva bèstia negra pràctica era l'estrès: és a dir, l'autoexplotació, no saber dir no, voler fer-ho tot. Ell no parava mai quiet. Però allà on dedicava tots els esforços no era al blasme, sinó a l'elogi de les coses que li agradaven: el voluntariat, la

MANOLO GARCIA

SI ALGÚ ENCARA DUBTA DEL VALOR DE LLEGIR EL CARLES CAPDEVILA, ÉS QUE NO L'HA LLEGIT PROU

feina ben feta (com si fóssim artesans d'antany, però tecnològicament equipats), l'optimisme de la voluntat, l'amistat, la capacitat de convertir idees en actes, la llibertat interior, la joia de viure i la generositat de dedicar temps als altres, sobretot als més necessitats.

Era un periodista atípic, amb esperit de filòsof moralista, que

fins i tot quan parlava de política o economia aconseguia aterrar la reflexió a la vida de cada dia. ¿I quina era la seva filosofia vital? Doncs que s'aprèn a viure vivint, s'aprèn a confiar confiant, s'aprèn a escriure escrivint, a pensar pensant, a riure rient, a estimar estimant... La filosofia d'arremangar-se, de posar mans a l'obra.

Anava per la vida amb un somriure murri. Però quan topava amb el que en deia "persones tòxiques" no dubtava a treure la mala bava. Als articles, gairebé mai. Fins i tot era capaç de reivindicar tendrament la cursileria, inclosa alguna llàgrima furtiva. Per això l'irritaven tant els articulistes i tertulians cruels i demagogs, els de la provocació barata, els imbècils que es creuen intel·ligents, els que humilien des del seu complex de superioritat immoral. I renyava el públic que els reia les gràcies. Allò, per a ell, era una desgràcia.

Sempre va defensar i practicar un periodisme positiu, que partís dels fets i de la raó i que no prescindís del sentiment. "La saviesa, tan carregada de dubtes i matisos, seria una mala tertuliana", deia. I sobretot, sobretot estava convençut que si una cosa ens salva és l'humor, el bon humor que ens humanitza, que ens permet riure'ns de nosaltres mateixos. Avui, en temps de tragèdia, amb presos polítics i il·lusions ajornades, el necessitem més que mai: l'humor i el record del Carles. ♦♦

ELS MÉS VENUTS

CATALÀ

FICCIO

[1] La força d'un destí
MARTÍ GIRONELL
Columna
400 pàgines, 21,50 € **1/13**

[2] Permagel
EVA BALTASAR
Club Editor
192 pàgines, 16,50 € **2/14**

[3] La dona a la finestra
AJ. FINN
Rosa dels Vents
544 pàgines, 19,90 € **3/10**

[4] Jo soc aquell que va matar Franco
JOAN-LLUÍS LLUÍS / Proa
256 pàgines, 20 € **4/15**

[5] Les vuit muntanyes
PAOLO COGNETTI
Navona
304 pàgines, 17,90 € **6/13**

NO-FICCIO

[1] Dies que duraran anys
JORDI BORRÀS
Ara Llibres
208 pàgines, 22,95 € **1/15**

[2] Operació Urnes
LAIA VICENS I XAVI TEDÓ
Columna
160 pàgines, 15,90 € **2/24**

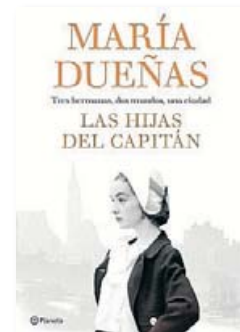
[3] El receptari groc
ADA PARELLADA
Viena
128 pàgines, 17 € **4/3**

[4] Bon dia, són les vuit!
ANTONI BASSAS
Destino
352 pàgines, 20,50 € **3/16**

[5] Per la llibertat
DIVERSOS AUTORS
Ara Llibres
256 pàgines, 15,50 € **6/8**

CASTELLÀ

FICCIO

[1] Las hijas del Capitán
MARÍA DUEÑAS
Planeta
608 pàgines, 22,50 € **1/8**

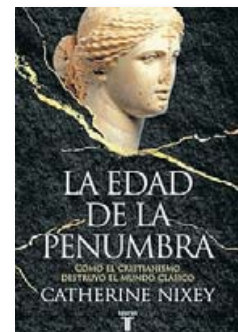
[2] La mujer en la ventana
AJ. FINN
Plaza & Janés
544 pàgines, 19,90 € **3/10**

[3] Patria
FERNANDO ARAMBURU
Tusquets
648 pàgines, 22,90 € **2/90**

[4] El orden del día
ÉRIC VUILLARD
Tusquets
160 pàgines, 17 € **5/12**

[5] Seremos recuerdos
ELÍAS BENAVENT
Suma de Letras
536 pàgines, 16,90 € **4/6**

NO-FICCIO

[1] La edad de la penumbra
CATHERINE NIXEY Taurus
320 pàgines, 22,90 € **-/2**

[2] Piel de letra
LAURA ESCANES
Aguilar
256 pàgines, 12,90 € **1/6**

[3] Las almas de Brandon
CÉSAR BRANDON NDJOCU
Espasa
256 pàgines, 12,90 € **2/10**

[4] Empantanados
JOAN COSCUBIELA
Península
320 pàgines, 17,90 € **-/15**

[5] Teoría King Kong
VIRGINIE DESPENTES
Literatura Random House
176 pàgines, 13,90 € **3/18**

Rànquing setmanal de la Cambra del Llibre de Catalunya
Posició setmana anterior / Setmanes en el mercat

UN TAST DE CATALÀ

ALBERT PLA NUALART

"Sobre aquesta nova etapa, en som escèptics"

La frase del títol la deia dijous al *Més 3/24* Carles Campuzano responent a preguntes de Xavier Graset després d'una esgotadora sessió al Congrés de Diputats. Expressava l'escepticisme del PDECat respecte a Pedro Sánchez. I em sembla pertinent comentar-la perquè no és un simple lapsus: l'he sentida diversos cops en boca de polítics i tertulians, tot i que és una clara ultra-correcció. Intento explicar-ho.

Entre altres usos, el pronom feble *en* és obligatori en català quan elidim alguns complements dels atributs. Si soc responsable d'algú i elideixo aquest *algú*, he de dir que en soc responsable. Si soc testimoni d'una escena i elideixo l'escena he de dir que en soc testimoni. Si som partidaris d'un polític i elidim el polític hem de dir que en som partidaris, etc.

En tots aquests casos, el complement de l'atribut sempre és introduït per la preposició *de*: *responsable de*, *testimoni de*, *partidari de*, etc. I és evident que no som *escèptics de* sinó *sobre* o *respecte a*. En el cas de la frase del títol: sobre la possibilitat que la nova etapa de Pedro Sánchez afavoreixi els sobiranistes.

¿Volem dir amb això que *en* només pot representar complements introduïts per *de*? No és ben bé així. Segons la GIEC (pàg. 693), alguns adjectius que regeixen la preposició

SI SOU ADDICTES A LA LECTURA, TANT PODEU DIR QUE EN SOU ADDICTES COM QUE HI SOU ADDICTES

a, com ara *addicte*, *aliè*, *contrari* o *procliu*, poden representar amb *en* el seu complement elidit quan fan d'atributs d'una copulativa. Si diem que algú és *addicte* a la lectura, podem dir que n'és *addicte*; i si soc contrari a Sánchez, puc dir que en soc contrari. Ara bé, en aquests casos també és correcte *hi*.

¿Seria possible, per tant, en la frase del títol, "hi som escèptics"? No, ens hem de limitar a dir "som escèptics". I és que el pronom no depèn únicament de la preposició. Perquè aparegui, cal també que el complement elidit sigui completi el sentit de l'atribut que el regeix. Adjectius com *partidari* o *addicte* demanen que diguem de què o a què; *escèptic*, per contra, té un sentit més ple i autosuficient. ♦♦